

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 27. huhtikuuta 2015
(OR. en)

8341/15

Toimielinten välinen asia:
2015/0096 (COD)

PECHE 143
CODEC 605

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	24. huhtikuuta 2015
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2015) 180 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2015) 180 final.

Liite: COM(2015) 180 final

Bryssel 24.4.2015
COM(2015) 180 final

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja
asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen tarkoituksena on saattaa Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT)¹ vuosien 2012 ja 2014 välisissä vuosikokouksissaan hyväksymät, Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavan tonnikalan monivuotisen elvytys suunnitelman sisältämät toimenpiteet osaksi unionin lainsäädäntöä. ICCAT on alueellinen kalastuksenhoitojärjestö (RFMO), ja se vastaa tonnikalan ja sen lähilajien hoidosta Atlantin valtamerellä ja sitä ympäröivillä merillä. Unioni on kyseisen järjestön sopimuspuoli. Tonnikan monivuotinen elvytys suunnitelma hyväksyttiin vuonna 2006², ja se tuli voimaan vuonna 2007.

ICCAT:lla on valta hyväksyä kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia päätöksiä ("suosituksia") toimivaltaansa kuuluvalla alalla. Kyseiset säädökset ovat sitovia, ja ne on ennen kaikkea osoitettu ICCAT:n sopimuspuolille mutta ne sisältävät myös toimijoita (esimerkiksi alusten päälliköitä) koskevia velvoitteita. ICCAT:n suositukset tulevat voimaan kuuden kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä, ja Euroopan unionin tapauksessa ne on saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä sikäli kuin niitä ei vielä kateta unionin lainsäädännöllä.

Eräät tonnikalaa koskevat ICCAT:n toimenpiteet saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä 15. toukokuuta 2014 annetulla asetuksella (EU) N:o 544/2014³, jolla muutettiin 6. huhtikuuta 2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 302/2009⁴. Muutoksen tarkoituksena oli saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä ICCAT:n vuosina 2012 ja 2013 hyväksymät kalastuskausia koskevat toimenpiteet. Jotta kaikkia vuosien 2012 ja 2014 välillä hyväksytyjä elvytys suunnitelman toimenpiteitä varmasti sovellettaisiin kaikkialla Euroopan unionissa yhtenäisellä ja tehokkaalla tavalla, tällä ehdotuksella ne sisällytetään asetukseen, joka annetaan tonnikalan monivuotisesta elvytys suunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä. Tällä asetuksella kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 302/2009.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuulemista tai vaikutusten arviointia ei tarvittu.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Lainsäädäntöaloitteella puututaan huoleen sen varmistamisesta, että ICCAT:n laatiman tonnikalan monivuotisen elvytys suunnitelman viimeisimpiä toimenpiteitä sovelletaan yhtenäisellä ja tehokkaalla tavalla kaikkialla Euroopan unionissa. ICCAT:n suosituksilla

¹ <http://www.iccat.int/en/>

² ICCAT:n [suositus](#) 06-05 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytys suunnitelmasta.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 544/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, tonnikalan monivuotisesta elvytys suunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 302/2009 muuttamisesta (EUVL L 163, 29.5.2014, s. 1).

⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 302/2009 tonnikalan monivuotisesta elvytys suunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 43/2009 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1559/2007 kumoamisesta (EUVL L 96, 15.4.2009, s. 1).

käyttöön otettuja asiaan liittyviä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä ei sovelleta suoraan unionin yksittäisiin aluksiin tai kansalaisiin. Sen vuoksi on tarpeen saattaa ICCAT:n vuosina 2012, 2013 ja 2014 hyväksymät tonnikalaa koskevat toimenpiteet osaksi unionin lainsäädäntöä. Ehdotus sisältää elävän tonnikalan siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimia koskevia teknisiä toimenpiteitä, myös toimenpiteitä stereokameroiden käyttämiseksi tonnikalan määrien ja vapauttamisten arvioimiseksi, saalistietojen ilmoittamisvaatimuksia ja ICCAT:n alueellisen tarkkailijaohjelman täytäntöönpanon.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁵ 15 artiklan 1 kohdassa otetaan käyttöön purkamisvelvoite, jota sovelletaan 1. tammikuuta 2015 alkaen tonnikalaan. Mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaan purkamisvelvoite ei kuitenkaan rajoita unionin kansainvälisiä velvoitteita, kuten ICCAT:n suosituksista johtuvia velvoitteita. Samaisella säännöksellä komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla pannaan täytäntöön tällaiset kansainväliset velvoitteet unionin lainsäädännössä, mukaan lukien erityisesti poikkeukset purkamisvelvoitteesta. Näin ollen tonnikalan poisheittäminen sallitaan joissakin tilanteissa, joista säädetään 18 marraskuuta annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/98⁶, eikä se kuulu suoraan tämän ehdotuksen soveltamisalaan.

Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan (SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohta). Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotuksella varmistetaan asianomaisten ICCAT:n toimenpiteiden saattaminen osaksi unionin lainsäädäntöä ylittämättä sitä, mikä on tarpeen halutun päämäärän saavuttamiseksi.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklassa säädetystä elvytysuunnitelmasta.

Kun otetaan huomioon uudet osatekijät ja muutokset, tällä asetuksella kumotaan selkeyden, yksinkertaisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetus (EY) N:o 302/2009.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tästä toimenpiteestä ei aiheudu unionille lisämenoja.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354/22, 28.12.2013, s. 1).

⁶ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/98, annettu 18 päivänä marraskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanosta Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ja Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen nojalla (EUVL L 16/23, 23.1.2015, s. 1).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 302/2009 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁸ mukaisesti turvata talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät edellytykset elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämiselle.
- (2) Unioni on Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen⁹, jäljempänä 'yleissopimus', sopimuspuoli.
- (3) Yleissopimuksella perustettu Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas (ICCAT)) hyväksyi vuonna 2006 pitämässään viidennessätoista erityiskokouksessa suosituksen 06–05¹⁰ Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta, jäljempänä 'elvytyssuunnitelma', jota sovelletaan vuoteen 2022 saakka. Suositus tuli voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2007.

⁷ (viite lisättävä)

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354/22, 28.12.2013, s. 1).

⁹ Kansainvälinen yleissopimus Atlantin tonnikalojen suojelusta ('yleissopimus') (L 162, 18.6.1986, s. 34).

¹⁰ ICCAT:n suositus 06-05 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta.

- (4) ICCAT:n suositus 06-05 saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1559/2007¹¹.
- (5) ICCAT hyväksyi kuudennessatoista erityiskokouksessaan vuonna 2008 suosituksen 08-05¹² suosituksen 06-05 muuttamisesta.
- Vuonna 2006 laaditussa elvytysuunnitelmassa, jota muutettiin vuonna 2008, määrätään kannan elvyttämiseksi suurimman sallitun saalistason asteittaisesta alentamisesta vuodesta 2007 vuoteen 2011, kalastuksen rajoittamisesta tietyillä alueilla ja tiettyinä aikoina, tonnikalan uudesta vähimmäiskoosta, urheilu- ja virkistyskalastusta koskevista toimenpiteistä sekä kasvatus- ja kalastuskapasiteettia koskevista toimenpiteistä. Lisäksi lujitetaan ICCAT:n yhteistä kansainvälistä tarkastusjärjestelmää.
- (6) ICCAT:n suositus 08-05 saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 1559/2007 kumoamisesta annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 302/2009¹³.
- (7) ICCAT hyväksyi seitsemännessatoista erityiskokouksessaan vuonna 2010 suosituksen 10-04¹⁴ suosituksen 08-05 muuttamisesta. Kannan elvyttämiseksi suosituksessa 10-04 tehdään suurimpaan sallittuun saaliiseen ja kalastuskapasiteettiin lisävähennys ja tehostetaan valvontatoimenpiteitä erityisesti siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimien suhteen. Siinä esitettiin myös, että pysyvä tutkimus- ja tilastokomitea (SCRS) antaa vuonna 2012 lisäohjeita kutualueiden kartoittamisesta ja rauhoitusalueiden perustamisesta.
- (8) Jotta suosituksen 10-04 sisältämät tarkistettut kansainväliset säilyttämistoimenpiteet voitaisiin saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä, asetusta (EY) N:o 302/2009 muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 500/2012¹⁵.
- (9) ICCAT hyväksyi kahdeksannessatoista erityiskokouksessaan vuonna 2012 suosituksen 12-03¹⁶ suosituksen 10-04 muuttamisesta. Elvytysuunnitelman tehostamiseksi siinä hyväksyttiin elävän tonnikalan siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimia koskevia teknisiä toimenpiteitä, saalistietojen uusia ilmoittamisvaatimuksia, ICCAT:n alueellisen tarkkailijaohjelman täytäntöönpano ja muutoksia kalastuskausiin. Lisäksi suosituksessa vahvistettiin SCRS:n asemaa tonnikalakantojen arvioinnissa.

¹¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1559/2007, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä (EUVL L 340, 22.12.2007, s. 1).

¹² Suositus 08-05 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun ICCAT:n suosituksen muuttamisesta.

¹³ Neuvoston asetus (EY) N:o 302/2009, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2009, tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 43/2009 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1559/2007 kumoamisesta (EUVL L 96, 15.4.2009, s. 1).

¹⁴ Suositus 10-04 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun ICCAT:n suosituksen muuttamisesta.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 500/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 302/2009 muuttamisesta (EUVL L 157, 16.6.2012, s. 1).

¹⁶ Suositus 12-03 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun ICCAT:n suosituksen muuttamisesta.

- (10) ICCAT hyväksyi kahdennessakymmenennessäkolmannessa sääntömääräisessä kokouksessaan vuonna 2013 suosituksen 13-07¹⁷ suosituksen 12-03 muuttamisesta. Siinä tehdään kalastuskausiin pieniä muutoksia, jotka eivät vaikuta unionin laivastoon. Lisäksi hyväksyttiin suositus 13-08¹⁸, jolla täydennetään elvytysuunnitelmaa. Siinä vahvistetaan yhteinen menettely stereokamerajärjestelmien käyttämiseksi tonnikalamäärien arvioinnissa kasvatuskassiinsiirron yhteydessä ja otetaan käyttöön vapapyydyksiä käyttävien alusten ja uisteluveneiden kalastuskauden joustava aloituspäivä Itä-Atlantilla.
- (11) Jotta suositusten 12-03 ja 13-08 sisältämät olennaiset, muun muassa kalastuskausia koskevat toimenpiteet voitiin saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä, asetusta (EY) N:o 302/2009 muutettiin uudestaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 544/2014¹⁹.
- (12) ICCAT hyväksyi yhdeksännessätoista erityiskokouksessaan vuonna 2014 suosituksen 14-04²⁰ suosituksen 13-07 muuttamisesta ja suosituksen 13-08 kumoamisesta. Joitakin nykyisiä valvontasäännöksiä on järkiperaistetty, stereokameroiden käyttöön kasvatuskassiinsiirron yhteydessä liittyviä menettelyjä on vielä täsmennetty ja elvytysuunnitelmaan on sisällytetty vapauttamistoimiin ja kuolleiden kalojen käsittelyyn liittyviä toimenpiteitä.
- (13) Suositus 14-04 sitoo unionia.
- (14) Kaikki elvytysuunnitelmaan ICCAT:n vuosina 2012, 2013 ja 2014 hyväksymät muutokset olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä, jos näin ei ole vielä tehty. Koska tämä saattaminen osaksi unionin lainsäädäntöä koskee suunnitelmaa, jonka tavoitteet ja toimenpiteet ICCAT on määritellyt, tällä asetuksella ei kateta monivuotisten suunnitelmien koko sisältöä, sellaisena kuin se on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013²¹ 9 ja 10 artiklassa.
- (15) Elvytysuunnitelman uudet sitovat muutokset on tarpeen saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä. Jotta tällaiset muutokset voitaisiin nopeasti saattaa osaksi unionin lainsäädäntöä, Euroopan komissiolle, jäljempänä 'komissio', olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

¹⁷ Suositus 13-07 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun ICCAT:n suosituksen 12-03 muuttamisesta.

¹⁸ ICCAT:n suositus 13-08 Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun suosituksen 12-03 täydentämisestä.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 544/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 302/2009 muuttamisesta (EUVL L 163, 29.5.2014, s. 1).

²⁰ Suositus 14-04 Itä-Atlantilla ja Välimerellä toteutettavasta tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta annetun ICCAT:n suosituksen 13-07 muuttamisesta.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354/22, 28.12.2013, s. 1).

- (16) Jotta varmistetaan tämän asetuksen säännösten yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimien sekä tonnikalarysien ja alusten toiminnan kirjaamisen ja ilmoittamisen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²² mukaisesti.
- (17) Komission olisi hyväksyttävä viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät siirto- ja kasvatuskassiinsiirtotoimiin sekä tonnikalarysien ja alusten toiminnan kirjaamiseen ja ilmoittamiseen.
- (18) Selkeyden, yksinkertaisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetus (EY) N:o 302/2009 olisi kumottava tällä asetuksella.
- (19) Eräät asetuksen (EY) N:o 302/2009 säännökset ovat vanhentuneet, erityisesti sen vuoksi, että ne kuuluvat nykyisin muiden unionin säädösten soveltamisalaan, ja ne olisi kumottava. Muita säännöksiä olisi saatettava ajan tasalle heijastamaan lainsäädännön muutoksia, erityisesti asetuksen (EU) N:o 1380/2013 hyväksymisestä johtuvia muutoksia.
- (20) Erityisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009²³ vahvistetaan unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmä, jossa sovelletaan kokonaisuvaltaista ja yhdenmukaista lähestymistapaa yhteisen kalastuspolitiikan kaikkien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi, ja komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 404/2011²⁴ vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1005/2008²⁵ vahvistetaan yhteisön järjestelmä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi. Kyseiset asetukset kattavat nykyisin jotkin asetukseen (EY) N:o 302/2009 sisältyvistä seikoista, eritoten täytäntöönpanon valvontaa koskevan 33 artiklan ja satelliittiseurantajärjestelmän viestien toimittamista koskevan liitteen VIII. Tämän vuoksi ei ole tarpeen sisällyttää kyseisiä säännöksiä tähän asetukseen.
- (21) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 49 artiklan 2 kohdan mukaan SCRS:n hyväksymiä muutokertoimia sovelletaan, kun jalostetun tonnikalalan paino muunnetaan vastaavaksi kokonaisen kalan painoksi, myös tämän asetuksen soveltamiseksi.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).

²³ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

²⁴ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 404/2011, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2011, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1).

²⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (EY) N:o 2874/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

- (22) Lisäksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti on hyväksytty komission täytäntöönpanopäätös 2014/156/EU²⁶. Kyseisessä täytäntöönpanopäätöksessä vahvistetaan muun muassa tavoitevertailuarvot ja tavoitteet tonnikalan kalastuksen valvonnassa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.
- (23) ICCAT:n suosituksen 06-07²⁷ 2.c kohdassa vahvistetaan näytteenotto-ohjelma tonnikalojen kappalemäärien arvioimiseksi kokoluokittain tonnikalan kasvatustoiminnassa. Kyseinen määräys saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä asetuksen (EY) N:o 302/2009 10 artiklalla. Tässä asetuksessa ei ole tarpeen säätää erikseen näytteenotto-ohjelmasta, koska näytteenotto-ohjelman tarpeet katetaan nykyisin täysimääräisesti ohjelmilla, jotka vahvistetaan suosituksessa 14-04 olevassa 83 kohdassa, ja kyseinen kohta saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä tällä asetuksella. Kyseisessä kohdassa määrätään stereokamerajärjestelmien tai vastaavan tarkkuuden tarjoavien vaihtoehtoisten tekniikoiden käytöstä, ja se kattaa kaikki kasvatuskassiinsiirtotoimet, jotta kalojen lukumäärä ja pano voidaan määrittää.
- (24) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa otetaan käyttöön purkamisvelvoite, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015 tonnikalaan. Mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaan purkamisvelvoite ei kuitenkaan rajoita unionin kansainvälisiä velvoitteita, kuten ICCAT:n suosituksista johtuvia velvoitteita. Samaisella säännöksellä komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla pannaan täytäntöön tällaiset kansainväliset velvoitteet unionin lainsäädännössä, mukaan lukien erityisesti poikkeukset purkamisvelvoitteesta. Näin ollen tonnikalan poisheittäminen sallitaan joissakin tilanteissa, joista säädetään 18 päivänä marraskuuta 2014 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/98²⁸. Kyseisiä poisheittämisvelvoitteita ei sen vuoksi tarvitse sisällyttää tähän asetukseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt 3 artiklan 1 kohdassa määritellyn elvytysuunnitelman soveltamiseksi unionissa.

²⁶ Komission täytäntöönpanopäätös 2014/156/EU, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2014, Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalakantojen kalastusta, Välimeren miekkakalakantojen kalastusta ja pohjoisen Adrianmeren sardiini- ja sardellikantojen kalastusta koskevasta yksittäisestä valvonta- ja tarkastusohjelmasta (EUVL L 85, 21.3.2014, s. 1).

²⁷ ICCAT:n suositus 06-07 tonnikalankasvatuksesta.

²⁸ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/98, annettu 18 päivänä marraskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanosta Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ja Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen nojalla (EUVL L 16/23, 23.1.2015).

2. Tätä asetusta sovelletaan tonnikalaan Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

2 artikla

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on 3 artiklan 1 kohdassa määritellyn elvytyssuunnitelman mukaisesti saavuttaa kestävää enimmäistuottoa vastaava biomassa vähintään 60 prosentin todennäköisyydellä viimeistään vuonna 2022.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'elvytyssuunnitelmalla' tonnikalan (*Thunnus thynnus*) monivuotista elvytyssuunnitelmaa, jota sovelletaan vuodesta 2007 alkaen vuoteen 2022 saakka ja jota Atlantin tonnikalojen suojelukomissio ICCAT on suosittanut;
- 2) 'kalastusaluksella' mitä tahansa moottorikäyttöistä alusta, jota käytetään tai aiotaan käyttää tonnikalavarojen kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa, mukaan luettuina pyyntialukset, kalanjalostusalukset, tukialukset, hinausalukset, jälleenlaivausalukset, tonnikalatuotteiden kuljetukseen varustetut kuljetusalukset ja apualukset konttialuksia lukuun ottamatta;
- 3) 'pyyntialuksella' alusta, jota käytetään tonnikalavarojen kaupallisessa pyyntitarkoituksessa;
- 4) 'jalostusaluksella' alusta, jolla kalastustuotteille tehdään yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä ennen tuotteiden pakkaamista: fileointi tai viipalointi, jäädytys ja/tai jalostus;
- 5) 'apualuksella' mitä tahansa alusta, jota käytetään kuolleiden (jalostamattomien) tonnikalojen kuljettamiseen kuljetus- tai kasvatuskassista, kurenuotasta tai tonnikalarysästä nimettyyn satamaan ja/tai jalostusalukseen;
- 6) 'hinausaluksella' mitä tahansa alusta, jota käytetään kasvatuskassien hinaamiseen;
- 7) 'tukialuksella' mitä tahansa muuta 2 kohdassa tarkoitettua kalastusalusta;
- 8) 'aktiivisella kalastuksella' pyyntialuksen harjoittamaa tai tonnikalarysällä harjoitettavaa tonnikalan kohdennettua kalastusta tietyn kalastuskauden aikana;
- 9) 'yhteisellä kalastustoimella' kahden tai useamman kurenuotta-aluksen välistä tointa, jonka yhteydessä yhden kurenuotta-aluksen saalis osoitetaan yhteen tai useampaan muuhun kurenuotta-alukseen jakoperusteen mukaisesti;
10. 'siirtotoimilla'
 - i) elävien tonnikalojen siirtämistä pyyntialuksen verkosta kuljetuskassiin;

- ii) elävien tonnikalojen siirtämistä yhdestä kuljetuskassista toiseen;
 - iii) tonnikalaa sisältävän kassin siirtämistä yhdeltä hinausalukselta toiselle;
 - iv) elävien tonnikalojen siirtämistä yhdeltä kalanviljelylaitokselta toiselle;
 - v) elävien tonnikalojen siirtämistä tonnikalarysästä kuljetuskassiin;
- 11) 'kontrollisiirrolla' lisäsiirtoa, joka toteutetaan siirrettävien kalojen lukumäärän todentamiseksi kalastuksen/kalanviljelyn harjoittajien tai valvontaviranomaisten pyynnöstä;
 - 12) 'tonnikalarysällä' pohjaan ankkuroitua kiinteää pyydystä, jossa on yleensä aitaverkko, joka johdattaa kalat tonnikalarysän suljettuun peräosaan tai suljettuihin peräosiin, jossa tai joissa tonnikalaa pidetään ennen sen keruuta;
 - 13) 'kasvatuskassiinsiirrolla' elävien tonnikalojen siirtämistä kuljetuskassista tai tonnikalarysästä kasvatuskassiin;
 - 14) 'kasvatuksella' tonnikalan kasvatuskassiinsiirtoa kalanviljelylaitoksella ja kalojen sen jälkeistä ruokkimista niiden lihottamiseksi ja kokonaisbiomassan lisäämiseksi;
 - 15) 'kalanviljelylaitoksella' laitosta, jossa kasvatetaan tonnikalarysillä ja/tai kurenuotta-aluksilla pyydettyä tonnikalaa;
 - 16) 'kasvatuskapasiteetilla' kalanviljelylaitoksen tonneina ilmaistua kapasiteettia pitää kalaa lihotus- tai kasvatustarkoituksissa;
 - 17) 'keruulla' tonnikalan tappamista kalanviljelylaitoksilla tai tonnikalarysissä;
 - 18) 'jälleenlaivauksella' kaiken kalastusaluksella olevan kalamäärän tai sen osan purkamista toiseen kalastusalukseen. Kuolleiden tonnikalojen purkamista kurenuotasta tai hinausalukselta apualukseen ei pidetä jälleenlaivauksena;
 - 19) 'urheilukalastuksella' ei-kaupallista kalastusta, jonka harjoittajat kuuluvat kansalliseen urheilujärjestöön tai joilla on kansallinen urheilukalastuslupa;
 - 20) 'virkistyskalastuksella' ei-kaupallista kalastusta, jonka harjoittajat eivät kuulu kansalliseen urheilujärjestöön tai joilla ei ole kansallista urheilukalastuslupaa;
 - 21) 'stereokameralla' kameraa, jossa on vähintään kaksi objektiivia ja jossa on erillinen kuva-anturi tai filmiruutu kullekin objektiiville, mikä mahdollistaa kolmiulotteisten kuvien ottamisen;
 - 22) 'valvontakameroilla' stereokameroita ja/tai tavanomaisia videokameroita, joilla harjoitetaan tässä asetuksessa tarkoitettua valvontaa;
 - 23) 'BCD' tai 'sähköinen BCD' on tonnikalasaalisasiakirja. Tapauksen mukaan ilmaisu 'BCD' korvataan ilmaisulla 'eBCD';
 - 24) 'vastuussa olevalla jäsenvaltiolla' ja 'jäsenvaltiolla, joka vastaa' lippujäsenvaltiota tai sitä jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella tonnikalarysä tai kalanviljelylaitos sijaitsee, tai jos kalanviljelylaitos tai tonnikalarysä sijaitsee aavalla

merellä, jäsenvaltiota, johon tonnikalarysän haltija tai kalanviljelylaitoksen hoitaja on sijoittautunut;

- 25) 'tehtävällä II' ICCAT:n teoksessa "Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish"²⁹ määrittelemää tehtävää II;
- 26) 'sopimuspuolilla' yleissopimuksen sopimuspuolia ja yhteistyötä tekeviä muita kuin sopimuspuolia, yhteisöjä tai kalastusyhteisöjä;
- 27) 'SCRS:lla' ICCAT:n pysyvää tutkimus- ja tilastokomiteaa;
- 28) 'yleissopimusalueella' ICCAT:n toimenpiteiden kattamaan maantieteellistä aluetta, sellaisena kuin se vahvistetaan yleissopimuksen 1 artiklassa.

4 artikla

Alusten pituus

Kaikkien tässä asetuksessa tarkoitettujen alusten pituuksien katsotaan tarkoittavan suurinta pituutta.

II LUKU

HALLINTATOIMENPITEET

5 artikla

Hallintatoimenpiteisiin liittyvät edellytykset

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen pyyntialusten ja tonnikalarysien kalastustoiminta on oikeassa suhteessa jäsenvaltion Itä-Atlantilla ja Välimerellä käytettävissä oleviin tonnikalalan kalastusmahdollisuuksiin.
2. Elvytyssuunnitelman nojalla ei voida tehdä siirtoja mahdollisen alikorjuun vuoksi.
3. Kielletään unionin kalastusalusten rahtaus tonnikalalan kalastukseen Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

6 artikla

Kalastuskapasiteetin hallintasuunnitelmien, kalastussuunnitelmien ja kasvatuksen hallintasuunnitelman toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä tammikuuta toimitettava komissiolle

²⁹

Kolmas painos, ICCAT, 1990.

- a) tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä kalastavia pyyntialuksia ja tonnikalarysiä koskeva kalastussuunnitelma;
 - b) kalastuskapasiteetin hallintasuunnitelma, jolla varmistetaan, että jäsenvaltion kalastuskapasiteetti on oikeassa suhteessa jäsenvaltiolle myönnettyyn kiintiöön.
2. Komissio kerää 1 kohdassa tarkoitetut suunnitelmat yhteen ja sisällyttää ne unionin kalastuksen ja kapasiteetin hallintasuunnitelmaan, joka on toimitettava ICCAT:n sihteeristölle viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta ICCAT:ssa käytäviä keskusteluja ja ICCAT:n hyväksyntää varten.
 3. Jos jäsenvaltio aikoo muuttaa kasvatuskapasiteettia koskevaa voimassa olevaa ICCAT:n suunnitelmaa, sen on toimitettava vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kasvatuksen hallintasuunnitelma komissiolle, joka toimittaa sen ICCAT:n sihteeristölle.

7 artikla

Kalastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltion toimittamassa vuotuisessa kalastussuunnitelmassa on yksilöitävä kullekin 10 ja 11 artiklassa tarkoitetulle pyydysryhmälle osoitetut kiintiöt, ja tarkennettava erityisesti seuraavat:
 - a) 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun alusluetteloon sisällytettyjen yli 24 metrin pituisten pyyntialusten osalta aluskohtainen kiintiö ja käytössä olevat toimenpiteet, joilla varmistetaan aluskohtaisten kiintiöiden ja sallittujen sivusaaliiden noudattaminen;
 - b) enintään 24 metrin pituisten pyyntialusten sekä tonnikalarysien osalta vähintään kiintiö, joka on myönnetty tuottajaorganisaatioille tai vastaavanlaisilla pyydystyypeillä pyytävien kalastusalusten ryhmille.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle mahdolliset myöhemmät muutokset vuotuisen kalastussuunnitelmaan tai aluskohtaisiin kiintiöihin, jotka on myönnetty yli 24 metrin pituisille ja 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloon sisällytetyille pyyntialuksille, vähintään kolme päivää ennen muutosta vastaavan toiminnan harjoittamista. Komissio antaa tällaisen muutoksen ICCAT:n sihteeristön tiedoksi vähintään 48 tuntia ennen muutosta vastaavan toiminnan harjoittamista.

8 artikla

Kalastuskapasiteetin hallintasuunnitelmat

1. Jäsenvaltion toimittaman vuotuisen kasvatuskapasiteetin hallintasuunnitelman on oltava tässä artiklassa vahvistettujen edellytysten mukainen.
2. Jäsenvaltiossa rekisteröityjen sellaisten tonnikalarysien ja jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastusalusten enimmäismäärä, jotka saavat kalastaa, pitää,

jälleenlaivata, kuljettaa tai purkaa tonnikalaa, määritetään perussopimuksen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastusalusten enimmäismäärä, jotka saavat harjoittaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä tonnikalankalastusta, on rajoitettava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien sellaisten kalastusalusten lukumäärään ja vastaavaan kokonaisbruttovetoisuuteen, jotka kalastivat, pitivät aluksella, jälleenlaivasivat, kuljettivat tai purkivat aluksesta tonnikalaa 1 päivän tammikuuta 2007 ja 1 päivän heinäkuuta 2008 välisellä ajanjaksolla. Tätä rajoitusta on sovellettava pyyntialusten osalta pyydystyypeittäin.
4. Sellaisten alusten osalta, joilla on lupa kalastaa tonnikalaa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen nojalla, vahvistetaan lisäedellytykset kalastusalusten enimmäismäärän määrittämiseksi liitteessä I.
5. Tonnikalan kalastusta Itä-Atlantilla ja Välimerellä harjoittavan jäsenvaltion tonnikalarysien enimmäismäärä on rajoitettava siihen tonnikalarysien määrään, jonka kyseinen jäsenvaltio oli sallinut viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2008.
6. Poiketen siitä, mitä 3 ja 5 kohdassa säädetään, vuosina 2015, 2016 ja 2017, jos jäsenvaltio voi osoittaa, että sen kalastuskapasiteetti ei ehkä mahdollista sen koko kiintiön käyttöä, kyseinen jäsenvaltio voi päättää sisällyttää sen 7 artiklassa tarkoitettuihin vuotuisiin kalastussuunnitelmiin enemmän tonnikalarysiä ja aluksia.
7. Poiketen siitä, mitä 3 ja 6 kohdassa säädetään, vuosina 2015, 2016 ja 2017 jäsenvaltioiden on rajoitettava niiden kurenuotta-alustensa lukumäärä, jotka eivät saa kalastaa tonnikalaa 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen nojalla, siihen kurenuotta-alusten lukumäärään, jonka ne sallivat vuonna 2013 tai vuonna 2014.
8. Laadittaessa kalastuskapasiteetin hallintasuunnitelmaa kunkin jäsenvaltion kalastuskapasiteetin laskennan on perustuttava parhaisiin alus- ja pyydyskohtaisiin saalismääriin, jotka SCRS arvioi vuonna 2009³⁰ ja joista ICCAT sopi vuonna 2010 ICCAT:n valvontakomitean istuntojen välisessä kokouksessa³¹. Jos SCRS tarkistaa kyseisiä saalismääriä, jäsenvaltioiden on aina sovellettava ICCAT:n sopimia uusimpia saalismääriä.

9 artikla

Kasvatuksen hallintasuunnitelmat

1. Jäsenvaltion toimittaman kasvatuksen hallintasuunnitelman on oltava tässä artiklassa vahvistettujen edellytysten mukainen.
2. Jäsenvaltion tonnikalan kasvatus- ja lihotuskapasiteetin enimmäismäärä ja pyydetyn luonnonvaraisen tonnikalan enimmäismäärä, jonka jäsenvaltio voi myöntää, määritellään perussopimuksen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan mukaisesti.

³⁰ SCRS:n vuoden 2009 raportti, englanninkielinen versio, s. 128.

³¹ Valvontakomitean istuntojen välisen kokouksen raportti, Madrid, Espanja, 24.–26. helmikuuta 2010, 5 kohta ja liitteen 4.2 lisäys 3.

3. Jäsenvaltion tonnikalan kasvatus- ja lihotuskapasiteetin enimmäismäärä on rajoitettava jäsenvaltion sellaisten kalanviljelylaitosten kasvatus- ja lihotuskapasiteettiin, jotka sisältyivät vesiviljelylaitoksista laadittuun ICCAT:n rekisteriin tai jotka oli hyväksytty ja ilmoitettu ICCAT:lle 1 päivänä heinäkuuta 2008.
4. Pyydetyn luonnonvaraisen tonnikalan enimmäismäärä, joka voidaan siirtää jäsenvaltion kalanviljelylaitoksiin, on rajoitettava niiden määrien tasolle, jotka kyseisen jäsenvaltion kalanviljelylaitokset ilmoittivat ICCAT:lle vuonna 2005, 2006, 2007 tai 2008.
5. Jäsenvaltion on myönnettävä kyseiset määrät kalanviljelylaitoksille 4 kohdassa tarkoitetun pyydetyn luonnonvaraisen tonnikalan vuotuisten enimmäismäärien rajoissa.

III LUKU

TEKNISET TOIMENPITEET

1 JAKSO

KALASTUSKAUDET

10 artikla

Pitkäsiima-alukset, kurenuotta-alukset, pelagiset troolarit, tonnikalarysät sekä urheilu- ja virkistyskalastus

1. Tonnikalan kalastus suurilla pelagisilla pitkäsiima-aluksilla, joiden pituus on yli 24 metriä, on sallittua Itä-Atlantilla ja Välimerellä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän toukokuuta välisenä aikana lukuun ottamatta pituuspiirin 10° W länsipuolella ja leveyspiirin 42° N pohjoispuolella sijaitsevaa aluetta ja Norjan talousvyöhykettä, joilla tällainen kalastus on sallittua 1 päivän elokuuta ja 31 päivän tammikuuta välisenä aikana.
2. Tonnikalan kurenuottakalastus on sallittua Itä-Atlantilla ja Välimerellä 26 päivän toukokuuta ja 24 päivän kesäkuuta välisenä aikana, lukuun ottamatta Norjan talousvyöhykettä, jolla se on sallittua 25 päivän kesäkuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana.
3. Tonnikalan kalastus pelagisilla troolareilla on sallittua Itä-Atlantilla 16 päivän kesäkuuta ja 14 päivän lokakuuta välisenä aikana.
4. Tonnikalan virkistys- ja urheilukalastus on sallittua Itä-Atlantilla ja Välimerellä 16 päivän kesäkuuta ja 14 päivän lokakuuta välisenä aikana.
5. Tonnikalan kalastus muilla kuin 1–4 kohdassa ja 11 artiklassa tarkoitetuilla pyydyksillä, mukaan lukien tonnikalarysät, on sallittua koko vuoden ajan.

11 artikla

Vapapyydyksiä käyttävät alukset ja uisteluneeneet

1. Tonnikalan kalastus vapapyydyksiä käyttävillä aluksilla ja uisteluneeneillä on sallittua Itä-Atlantilla ja Välimerellä 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana.
2. Edellyttäen, ettei kutualueiden suojeluun ole vaikutusta ja ettei kyseisten kalastusten osalta kalastuskauden kokonaiskesto ylitä neljää kuukautta, jäsenvaltiot voivat päättää eri aloituspäivästä lippunsa alla purjehtivien ja Itä-Atlantilla toimivien vapapyydyksiä käyttävien alusten ja uisteluneenien osalta.
3. Jäsenvaltion on täsmennettävä 7 artiklassa tarkoitetussa kalastussuunnitelmassaan, onko kyseisten kalastusten aloituspäivää muutettu, sekä asianomaisten alueiden koordinaatit.

2 JAKSO

VÄHIMMÄISKOKO, TAHATTOMAT SAALIIT JA SIVUSAALIIT

12 artikla

Purkamisvelvoite

Tämän jakson säännökset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan säännösten soveltamista, mukaan lukien mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaiset mahdolliset poikkeukset.

13 artikla

Vähimmäiskoko

1. Itä-Atlantilla ja Välimerellä pyydetyn tonnikalan vähimmäiskoko on 30 kilogrammaa tai 115 senttimetriä lovipituutena.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavissa kalastuksissa tonnikalaan sovelletaan 8 kilogramman tai 75 senttimetrin lovipituuden vähimmäiskokoa:
 - (a) vapapyydyksiä käyttävillä aluksilla ja uisteluneeneillä Itä-Atlantilla pyydetyt tonnikalat;
 - (b) Adrianmerellä kasvatustarkoituksiin pyydetyt tonnikalat;
 - (c) Välimerellä tuoreen kalan pienimuotoista kalastusta ja rannikkokalastusta harjoittavien vapapyydyksiä käyttävien alusten, pitkäsiima-alusten ja käsisiima-alusten pyytämät tonnikalat.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen sovellettavat erityiset edellytykset vahvistetaan liitteessä I.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on annettava aluksille 2 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen mukaiset erityisluvat. Asianomaiset alukset on mainittava 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa pyyntialuksista laaditussa luettelossa. Tässä tarkoituksessa sovelletaan 19 ja 20 artiklassa vahvistettuja säännöksiä.

14 artikla

Tahattomat saaliit

1. Kaikille tonnikalaa aktiivisesti kalastaville pyyntialuksille ja tonnikalarysille sallitaan enintään viiden prosentin suuruiset tahattomat saalit 8–30 kilogramman painoisia tai lovipituudeltaan 75–115 senttimetrin mittaisia tonnikaloja.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viiden prosentin osuuden laskenta perustuu tonnikalan kokonaissaaliisiin aluksella tai tonnikalarysässä kunkin kalastustoimen jälkeen millä tahansa hetkellä pidettyjen kalojen lukumääränä.
3. Tahattomat saaliit on vähennettävä pyyntialuksista tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion kiintiöstä.
4. Tahattomiin tonnikalasaaliisiin sovelletaan 23, 28, 29 ja 30 artiklaa.

15 artikla

Sivusaalis

1. Jäsenvaltion on myönnettävä erityinen kiintiö tonnikalan sivusaaliisiin ja ilmoitettava siitä komissiolle, kun se toimittaa kalastussuunnitelmansa.
2. Unionin alusten, jotka eivät kalasta aktiivisesti tonnikalaa, on vältettävä sitä, että millä hetkellä tahansa kalastustoimen jälkeen tonnikalan sivusaaliit ylittävät viisi prosenttia aluksella olevasta kokonaissaaliista painona tai kappalemääränä ilmaistuna. Kyseisen prosenttimäärän kappalemääräperusteista laskentaa sovelletaan ainoastaan ICCAT:n hallinnoimaan tonnikalaan ja sen lähilajeihin.
3. Jäsenvaltion on vähennettävä 2 kohdassa tarkoitettuina sivusaaliina saadut kaikki kuolleet kalat kiintiöstään. Jos jäsenvaltiolla ei ole tonnikalakiintiötä, asianomaiset sivusaaliit vähennetään erityisestä unionin sivusaaliskiintiöstä, joka on vahvistettu perussopimuksen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan mukaisesti.
4. Jos asianomaisen kalastusaluksen tai tonnikalarysän lippujäsenvaltiolle myönnetty kiintiö on jo käytetty, kaikkia tonnikalasaaliita on vältettävä. Kuolleet tonnikalat on purettava aluksesta, ja ne on takavarikoitava ja asianomaiset jatkotoimet toteutettava. Jäsenvaltioiden on 27 artiklan mukaisesti toimitettava tällaisia määriä koskevat tiedot vuosittain komissiolle, joka toimittaa ne edelleen ICCAT:n sihteeristölle.
5. Jäljempänä 25, 28, 29, 30 ja 54 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan sivusaaliisiin.

3 JAKSO

ILMA-ALUSTEN KÄYTTÖ

16 artikla

Ilmakaluston käyttö

Ilmakaluston käyttö tonnikalan etsimiseksi, mukana lukien ilma-alukset, helikopterit ja kaikentyyppiset miehittämättömät ilma-alukset, on kiellettyä.

IV LUKU

URHEILU- JA VIRKISTYSKALASTUS

17 artikla

Virkistys- ja urheilukalastuksen erityiskiintiö

Jäsenvaltion on säänneltävä virkistys- ja urheilukalastusta myöntämällä kyseisiin kalastuksiin erityinen kiintiö ja ilmoitettava siitä komissiolle, kun se toimittaa kalastussuunnitelmansa.

18 artikla

Virkistys- ja urheilukalastus

1. Jäsenvaltioiden, joilla on tonnikalakiintiö, on säänneltävä virkistys- ja urheilukalastusta myöntämällä aluksille kalastuslupia virkistys- ja urheilukalastusta varten.
2. Virkistys- ja urheilukalastuksessa tonnikalaa saa pyytää enintään yhden yksilön alusta kohden päivässä.
3. Kaikki tonnikalat on purettava aluksesta kokonaisina tai perattuina ja/tai ilman kiduksia.
4. Virkistys- ja urheilukalastuksessa pyydetyn tonnikalan kaupan pitäminen on kielletty.
5. Jäsenvaltion on kirjattava virkistys- ja urheilukalastusta koskevat saalistiedot, mukaan lukien kunkin tonnikalan pituus ja paino, ja toimitettava komissiolle tiedot edeltävältä vuodelta vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Komissio toimittaa kyseiset tiedot SCRS:lle.
6. Jäsenvaltion on luettava virkistys- ja urheilukalastuksessa saadut kuolleet kalat kiintiöön, jonka se myönsi 7 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan mukaisesti.

V LUKU

VALVONTATOIMENPITEET

1 JAKSO

REKISTERIT ALUKSISTA JA TONNIKALARYSISTÄ

19 artikla

Alusrekisteri

1. Jäsenvaltion on tapauksen mukaan kuukautta ennen 10 ja 11 artiklassa tarkoitettujen kalastuskausien alkamista tai kuukautta ennen lupakauden alkamista lähetettävä komissiolle sähköisessä muodossa vuosittain
 - a) luettelo kaikista lippunsa alla purjehtivista pyyntialuksista, jotka saavat niille myönnetyn erityiskalastuslupan nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä;
 - b) luettelo kaikista muista (ei pyyntialukset) lippunsa alla purjehtivista kalastusaluksista, jotka saavat harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.
2. Molemmat luettelot on laadittava ICCAT:n laatimissa datan ja tietojen toimittamista koskeissa ohjeissa olevan mallin mukaisesti.
3. Kalenterivuoden aikana kalastusalus voi sisältyä molempiin 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteluihin, kunhan se ei ole molemmissa luetteloissa yhtä aikaa.
4. Edellä 1 kohdassa säädettyihin luetteluihin on merkittävä aluksen nimi ja unionin alusrekisterin numero komission asetuksen (EY) N:o 26/2004³² liitteessä I määritellyn mukaisesti.
5. Jälkikäteen toimitettuja tietoja ei hyväksytä. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteluihin myöhemmin kalenterivuoden aikana tehtävät muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos ilmoitettu kalastusalus on oikeutetuista toiminnallisista tai pakottavista syistä estynyt osallistumasta toimintaan. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta heti komissiolle sekä annettava:
 - a) täydelliset tiedot 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteluihin sisällytetyn aluksen korvaavasta yhdestä tai useammasta kalastusaluksista; ja
 - b) täydellinen selvitys syistä, joilla aluksen korvaaminen perustellaan, sekä asianmukaiset tätä tukevat todisteet tai lisätiedot.
6. Komissio lähettää 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ICCAT:n sihteeristölle, jotta kyseiset alukset voidaan kirjata ICCAT:n rekisteriin pyyntialuksista, joilla on lupa

³²

Komission asetus (EY) N:o 26/2004, annettu 30 päivänä joulukuuta 2003, yhteisön kalastuslaivastorekisteristä (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 25).

kalastaa aktiivisesti tonnikalaa, tai ICCAT:n rekisteriin kaikista muista kalastusaluksista (ei pyyntialuksista), joilla on lupa harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa.

7. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1936/2001³³ 8 a artiklan 2, 6, 7 ja 8 kohtaa sovelletaan tarpeellisin muutoksin.

20 artikla

Alusten kalastushuvat

1. Rajoittamatta 15 artiklan soveltamista unionin alukset, joita ei ole kirjattu 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ICCAT:n rekistereihin, eivät saa kalastaa, pitää aluksella, jälleenlaivata, kuljettaa, siirtää, jalostaa tai purkaa aluksesta tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.
2. Kun aluskohtainen kiintiö on käytetty loppuun, lippujäsenvaltion on peruutettava tonnikalan kalastuslupa ja vaadittava alusta siirtymään viipymättä osoittamaansa satamaan.

21 artikla

Rekisteri tonnikalarysistä, joilla saa kalastaa tonnikalaa

1. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle sähköisessä muodossa viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta luettelo tonnikalarysistään, joilla saadaan niille myönnetyn erityiskalastuslupan nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä. Luettelossa on oltava tonnikalarysien nimet ja rekisterinumerot, ja se on laadittava ICCAT:n laatimissa datan ja tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa olevan mallin mukaisesti.
2. Komissio lähettää luettelon ICCAT:n sihteeristölle, jotta nämä tonnikalarysät voidaan kirjata ICCAT:n rekisteriin tonnikalarysistä, joilla saadaan kalastaa tonnikalaa.
3. Unionin tonnikalarysillä, joita ei ole kirjattu ICCAT:n rekisteriin, ei saa tehdä seuraavia toimia: kalastaa, säilyttää, siirtää, siirtää kasvatuskassiin tai purkaa tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.
4. Asetuksen (EY) N:o 1936/2001 8 a artiklan 2, 4, 6, 7 ja 8 kohtaa sovelletaan tarpeellisin muutoksin.

22 artikla

Yhteiset kalastustoimet

1. Tonnikalaa koskevat yhteiset kalastustoimet ovat sallittuja ainoastaan lippujäsenvaltion tai -valtioiden suostumuksella. Luvan saadakseen kunkin kurenuotta-aluksen on oltava varustettu tonnikalan kalastukseen, ja sillä on oltava aluskohtainen kiintiö. Muiden sopimuspuolten kanssa toteutettavia yhteisiä kalastustoimia ei sallita.

³³

Neuvoston asetus (EY) N:o 1936/2001, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen pyyntiin sovellettavien valvontatoimenpiteiden vahvistamisesta (EYVL L 263, 3.10.2001, s. 1).

2. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet saadakseen yhteiseen kalastustoimeen osallistumislupaa hakevilta kalastusaluksiltaan seuraavat tiedot:
 - a) kesto;
 - b) toimeen osallistuvien toimijoiden henkilöllisyys;
 - c) aluskohtaiset kiintiöt;
 - d) saaliiden jakoperuste toimeen osallistuvien alusten välillä; ja
 - e) tiedot määräpaikkana olevista kalanviljelylaitoksista.
3. Jäsenvaltion on lähetettävä 2 kohdassa tarkoitetut tiedot komissiolle vähintään 15 päivää ennen toimen alkamista liitteessä VI olevan mallin mukaisesti. Komissio toimittaa nämä tiedot ICCAT:n sihteeristölle ja yhteiseen kalastustoimeen osallistuvien muiden kalastusalusten lippujäsenvaltioille viimeistään 10 päivää ennen toimen alkamista.
4. Edellä 3 kohdassa vahvistettua määräaikaa ei ylivoimaisen esteen sattuessa sovelleta 2 kohdan e alakohdan nojalla pyydettyihin tietoihin. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltio voi toimittaa komissiolle päivitetyt tiedot mahdollisimman pian sekä kuvauksen ylivoimaisen esteen aiheuttaneista tapahtumista. Komissio toimittaa nämä tiedot ICCAT:n sihteeristölle.

2 JAKSO SAALIIT

23 artikla

Kirjaamisvelvoitteet

1. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 14, 15, 23 ja 24 artiklan noudattamisen lisäksi unionin kalastusaluksen päällikön on tapauksen mukaan kirjattava kalastuspäiväkirjaan liitteessä II olevassa A osassa luetellut tiedot.
2. Hinausalusten, apualusten ja jalostusalusten päälliköiden on kirjattava toimintansa liitteessä II olevassa B, C ja D osassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

24 artikla

Päälliköiden ja tonnikalarysien haltijoiden toimittamat saalisilmoitukset

1. Tonnikalaa aktiivisesti kalastavan pyyntialuksen päällikön on lähetettävä lippujäsenvaltionsa viranomaisille päivittäin kalastuspäiväkirjasta saadut tiedot, mukaan lukien ICCAT-rekisterinumero, aluksen nimi, lupakauden alkamis- ja päättymisajankohta, päivämäärä, kellonaika, sijainti (leveys- ja pituusasteet) sekä yleissopimusalueella pyydetyn tonnikalalan paino ja lukumäärä. Päällikön on lähetettävä kyseiset tiedot sähköisesti liitteessä V esitetystä muodosta koko sen ajan, jona alus saa kalastaa tonnikalaa.

2. Kurenuotta-aluksen päällikön on laadittava 1 kohdassa tarkoitetut päivittäiset ilmoitukset kutakin kalastustoimea kohden, mukaan lukien kalastustoimet, joissa saalista ei saatu.
3. Toimijan on lähetettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset lippujäsenvaltionsa viranomaisille päivittäin viimeistään klo 9.00 (GMT) edellisen päivän osalta, kun kyseessä ovat kurenuotta-alukset ja yli 24 metrin pituiset alukset, ja viimeistään maanantaina keskiyöllä edellisen, sunnuntaina keskiyöllä (GMT) päättyneen viikon osalta, kun kyseessä ovat muut pyyntialukset.
4. Tonnikalarysien haltijoiden, jotka kalastavat tonnikalaa aktiivisesti, on lähetettävä päivittäiset saalisilmoitukset, mukaan lukien ICCAT-rekisterinumero, päivämäärä, kellonaika, saaliit (kalojen paino ja lukumäärä), myös, jos saalista ei saatu. Niiden on lähetettävä kyseiset tiedot 48 tunnin kuluessa sähköisesti liitteessä V esitetystä muodossa jäsenvaltionsa viranomaisille koko sen ajan, jona ne saavat kalastaa tonnikalaa.
5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa annetaan 1–4 kohdan mukaisesti tehtävää alusten ja tonnikalarysien toiminnan kirjaamista ja siitä raportoimista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden lähettämät viikoittaiset ja kuukausittaiset saalisilmoitukset

1. Jäsenvaltion on 24 artiklassa tarkoitetut saalisilmoitukset saatuaan toimitettava ne sähköisessä muodossa viipymättä komissiolle; jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viipymättä kaikkien kalastusalusten ja tonnikalarysien viikoittaiset saalisilmoitukset liitteessä V esitetyn mallin mukaisesti. Komissio toimittaa kyseiset tiedot viikoittain ICCAT:n sihteeristölle ICCAT:n laatimissa datan ja tietojen toimittamista koskevissa ohjeissa olevan mallin mukaisesti.
2. Jäsenvaltion on ennen kunkin kuukauden 15 päivää ilmoitettava komissiolle Itä-Atlantilla ja Välimerellä pyydetty tonnikalamäärät, jotka on purettu, jälleenlaivattu, rysäpyydetty tai siirretty kasvatuskassiin edellisen kuukauden aikana, kun nämä toimet on suoritettu kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyillä kalastusaluksilla tai tonnikalarysillä. Toimitettavat tiedot on jäsenneltävä pyydystypeittäin, mukaan lukien sivusaaliit, urheilu- ja virkistyskalastussaalet ja se, ettei saalista ole saatu. Komissio toimittaa nämä tiedot viipymättä ICCAT:n sihteeristölle.

26 artikla

Tiedot kiintiöiden käyttämisestä loppuun

1. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 34 artiklan säännösten lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, kun tämän asetuksen 10 ja 11 artiklassa tarkoitetulle pyydysryhmälle osoitetun kiintiön katsotaan saavuttaneen 80 prosenttia.
2. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 35 artiklan säännösten lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, kun tämän asetuksen 10 ja 11 artiklassa tarkoitetulle pyydysryhmälle taikka yhteiselle kalastustoimelle tai kurenuotta-alukselle osoitettu kiintiö katsotaan käytetyn loppuun.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen mukana on toimitettava viralliset asiakirjat, joissa esitetään todisteet jäsenvaltion laivastolle, pyydysryhmälle, yhteiselle kalastustoimelle tai aluskohtaisella kiintiöllä kalastaville aluksille esittämästä kalastuskiellosta tai satamaanpaluukehotuksesta, mukaan lukien selkeä maininta kalastuskiellon alkamispäivämäärästä ja -kellonajasta.

27 artikla

Jäsenvaltioiden vuotuiset saalisilmoitukset

1. Jäsenvaltion on vuosittain viimeistään 15 päivänä maaliskuuta toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot edellisen kalastusvuoden aikana Itä-Atlantilla ja Välimerellä saaduista tonnikalasaaliista. Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:
 - a) kunkin pyyntialuksen nimi ja ICCAT-numero;
 - b) kunkin aluksen lupakausi/lupakaudet;
 - c) kunkin pyyntialuksen kokonaissaaliit, myös silloin, kun saalista ei saatu, koko lupakaudelta/kaikilta lupakausilta;
 - d) niiden päivien kokonaismäärä, joina kukin pyyntialus on kalastanut Itä-Atlantilla ja Välimerellä, koko lupakaudelta/kaikilta lupakausilta; ja
 - e) kokonaissaaliit, jotka on saatu lupakauden ulkopuolella (sivusaaliit), myös silloin, kun saalista ei saatu.
2. Sellaisten pyyntialusten osalta, joilla ei ole lupaa kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä mutta jotka saivat tonnikalaa sivusaaliina, tietojen, jotka on toimitettava komissiolle samaisena 1 kohdassa ilmoitettuna päivänä, on sisällettävä seuraavat:
 - a) aluksen nimi ja ICCAT-numero tai kansallinen rekisterinumero, jos alusta ei ole rekisteröity ICCAT:ssa; ja
 - b) tonnikan kokonaissaaliit.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki tiedot aluksista, jotka eivät kuulu 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan mutta joiden tiedetään tai oletetaan kalastaneen tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

4. Komissio toimittaa 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti saamansa tiedot ICCAT:n sihteeristölle.

3 JAKSO

PURKAMISET JA JÄLLEENLAIVAUKSET

28 artikla

Nimetyt satamat

1. Jäsenvaltion on nimettävä satamat tai lähellä rannikkoa oleva paikat (nimetyt satamat), jossa tonnikalan purkamis- tai jälleenlaivaustoimet saa tehdä.
2. Jotta satama voidaan määritellä nimetyksi satamaksi, satamajäsenvaltion on täsmennettävä sallitut purkamis- ja jälleenlaivausajankohdat ja -paikat.
3. Jäsenvaltion on toimitettava luettelo nimetyistä satamista vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta komissiolle, joka toimittaa nämä tiedot edelleen ICCAT:n sihteeristölle.
4. Kalastusaluksista on kiellettyä purkaa tai jälleenlaivata Itä-Atlantilla ja Välimerellä pyydettyä tonnikalaa muualla kuin sopimuspuolten tai jäsenvaltioiden 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimeämissä satamissa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa.

29 artikla

Saaliiden purkamiset

1. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklaa sovelletaan yli 12 metrin pituisten, 19 artiklassa tarkoitettuun ICCAT:n alusluetteloon sisällytettyjen unionin kalastusalusten päälliköihin. Mainitun asetuksen 17 artiklan mukainen saapumisen ennakkoilmoitus on lähetettävä sen jäsenvaltion (myös lippujäsenvaltion) tai sopimuspuolen, jonka satamia tai purkamislaitteistoja päälliköt haluavat käyttää, toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Edellä 19 artiklassa tarkoitettuun ICCAT:n luetteloon sisällytettyjen yli 12 metrin pituisten unionin kalastusalusten päälliköiden on lisäksi ilmoitettava sen jäsenvaltion (myös lippujäsenvaltion) tai sopimuspuolen, jonka satamia tai purkamislaitteistoja he haluavat käyttää, toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaan saapumisaikaa seuraavat tiedot:
 - a) arvioitu saapumisaika;
 - b) aluksella olevan tonnikalan arvioitu määrä; ja
 - c) sitä maantieteellistä aluetta koskevat tiedot, jolta saaliit on pyydetty.
3. Jos jäsenvaltiot soveltavat asetuksen (EU) N:o 404/2011 80 artiklan 3 kohtaa 1 ja 2 kohdan mukaisiin ilmoituksiin, aluksella olevan tonnikalan arvioidut määrät voidaan ilmoittaa sovitulla ilmoitushetkellä ennen saapumista.

4. Satamajäsenvaltion viranomaisten on pidettävä kirjaa kaikista kuluvan vuoden ennakkoilmoituksista.
5. Satamajäsenvaltion asianomaisten valvontaviranomaisten on tarkastettava kaikki purkamiset, ja tietty prosenttiosuus on tarkastettava perustuen riskinarviointiin, jossa otetaan huomioon kiintiö, laivaston koko ja pyyntiponnistus. Jäsenvaltion käyttöönotettava valvontajärjestelmä on esiteltävä yksityiskohtaisesti 51 artiklassa tarkoitetussa vuotuisessa tarkastussuunnitelmassa. Tätä valvontajärjestelmää sovelletaan myös keruutoimiin.
6. Satamajäsenvaltion viranomaisten on lähetettävä selvitys purkamisesta kalastusaluksen lippuvaltion viranomaisille 48 tunnin kuluessa purkamisen päättymisestä.
7. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 23 artiklan 1 kohdan lisäksi unionin pyyntialusten päälliköiden on kunkin kalastusmatkan jälkeen aluksen pituudesta riippumatta toimitettava purkamisilmoitus
 - a) lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille
 - b) ja, jos saalis on purettu toisen jäsenvaltion tai sopimuspuolen satamassa, tämän satamajäsenvaltion tai -sopimuspuolen toimivaltaisille viranomaisille.
8. Kaikki purettu saaliit on punnittava.

30 artikla

Jälleenlaivaus

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 20 artiklassa säädetään, tonnikalan jälleenlaivaus merellä on Itä-Atlantilla ja Välimerellä kiellettyä.
2. Kalastusaluukset saavat jälleenlaivata tonnikalasaaliita ainoastaan nimetyissä satamissa 28 artiklassa vahvistetuissa edellytyksissä.
3. Satamajäsenvaltion on varmistettava tarkastusten täydellinen kattavuus kaikkina jälleenlaivaamisaikoina kaikissa jälleenlaivaamispaikoissa.
4. Vastaanottavan kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on ennen aluksen satamaan saapumista ilmoitettava sen jäsenvaltion tai sopimuspuolen, jonka satamaa aiotaan käyttää, toimivaltaisille viranomaisille vähintään 48 tuntia ennen arvioitua saapumisaikaa seuraavat tiedot:
 - a) arvioitu saapumispäivä, -aika ja -satama;
 - b) aluksella olevan tonnikalan arvioitu määrä ja tiedot maantieteellisestä alueesta, jolta se on pyydetty;
 - c) jälleenlaivaavan kalastusaluksen nimi ja sen numero sellaisia pyyntialuksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa kalastaa aktiivisesti tonnikalaa, tai sellaisia muita kalastusaluksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä;

- d) vastaanottavan kalastusaluksen nimi ja sen numero sellaisia pyyntialuksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa kalastaa aktiivisesti tonnikalaa, tai sellaisia muita kalastusaluksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä; ja
 - e) jälleenlaivattavan tonnikalasaaliin tonnimäärä ja maantieteellinen pyyntialue.
5. Kalastusalusten ei saa antaa jälleenlaivata, jos ne eivät ole saaneet ennakkolupaa lippuvaltioltaan.
6. Jälleenlaivaavan kalastusaluksen päällikön on ennen jälleenlaivauksen alkamista ilmoitettava lippuvaltiolleen seuraavat tiedot:
- a) jälleenlaivattavan tonnikalan määrät;
 - b) jälleenlaivauksen päivämäärä ja jälleenlaivaussatama;
 - c) vastaanottavan kalastusaluksen nimi, rekisterinumero ja lippuvaltio sekä sen numero sellaisia pyyntialuksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa kalastaa aktiivisesti tonnikalaa, tai sellaisia muita kalastusaluksia koskevassa ICCAT:n rekisterissä, joilla on lupa harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa; ja
 - d) maantieteellinen alue, jolta tonnikalasaalis on pyydetty.
7. Jäsenvaltion viranomaisten on tarkastettava kaikki jälleenlaivaukset nimetyssä satamassa. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on
- a) tarkastettava vastaanottava alus sen saapuessa ja tarkastettava jälleenlaivaustoimeen liittyvä lasti ja asiakirjat;
 - b) lähetettävä selvitys jälleenlaivaamisesta jälleenlaivaavan kalastusaluksen lippuvaltion viranomaisille 5 päivän kuluessa jälleenlaivaamisen päättymisestä.
8. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 21 ja 22 artiklassa säädetään, unionin kalastusalusten päälliköiden on aluksen pituudesta riippumatta täytettävä ICCAT:n jälleenlaivausilmoitus ja lähetettävä se sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka lipun alla kalastusalus purjehtii. Ilmoitus on toimitettava 48 tunnin kuluessa satamassa suoritettun jälleenlaivauksen päivästä liitteessä III olevan mallin mukaisesti.

4 JAKSO SIIRTOTOIMET

31 artikla

Siirtolupa

1. Ennen kaikkia siirtotoimia pyyntialuksen päällikön taikka sen kalanviljelylaitoksen hoitajan tai tonnikalarysän haltijan, josta kyseinen siirto on peräisin, on lähetettävä jäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille siirron ennakkoilmoitus, josta käy ilmi
 - a) pyyntialuksen, hinausaluksen, kalanviljelylaitoksen tai tonnikalarysän nimi ja ICCAT-rekisterinumero;
 - b) siirron arvioitu ajankohta;
 - c) siirrettävän tonnikalan arvioitu määrä;
 - d) tiedot paikasta (leveys- ja pituusaste), jossa siirto toteutetaan, sekä tunnistettavat kasvatuskassin numerot;
 - e) vastaanottavan hinausaluksen nimi, hinattavien kasvatuskassien lukumäärä ja tapauksen mukaan ICCAT-rekisterinumero;
 - f) tonnikalan määräpaikkana oleva satama, kalanviljelylaitos tai kasvatuskassi.
2. Tätä varten kullekin kassille annetaan yksilöllinen tunnistenumero. Numerot on annettava käyttäen yksilöllistä numerointijärjestelmää, joka koostuu vähintään hinausaluksen lippujäsenvaltion kolmikirjaimisesta koodista, jonka jäljessä on kolme numeroa.
3. Kalastusalusten, kalanviljelylaitosten tai tonnikalarysien ei saa antaa jälleenlaivata, jos ne eivät ole saaneet ennakkolupaa omalta valtioltaan. Vastuussa olevan jäsenvaltion viranomaisten on päätettävä kunkin siirtotoimen osalta, myöntävätkö ne siihen luvan. Tätä varten kullekin siirtotoimelle annetaan yksilöllinen tunnistenumero, joka ilmoitetaan tapauksen mukaan kalastusaluksen päällikölle, tonnikalarysän haltijalle tai kalanviljelylaitoksen hoitajalle. Jos lupa myönnetään, tunnistenumero koostuu jäsenvaltion kolmikirjaimisesta koodista, vuoden ilmaisevista neljästä numerosta ja kolmikirjaimisesta koodista ”AUT” (lupa) sekä niitä seuraavista järjestysnumeroista. Jos lupa evätään, numero koostuu jäsenvaltion kolmikirjaimisesta koodista, vuoden ilmaisevista neljästä numerosta ja kolmikirjaimisesta koodista ”NEG” (ei lupaa) sekä niitä seuraavista järjestysnumeroista.
4. Jos kaloja kuolee siirtotoimen aikana, vastuussa olevien jäsenvaltioiden ja siirrossa mukana olleiden toimijoiden on toimittava liitteessä XII vahvistettujen säännösten mukaisesti.
5. Tapauksen mukaan pyyntialuksesta, hinausaluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion on myönnettävä tai evättävä lupa siirtoon 48 tunnin kuluessa siirron ennakkoilmoituksen tekemisestä.
6. Vastuussa olevan jäsenvaltion myöntämä siirtolupa ei estä myöntämästä lupaa kasvatuskassiinsiirtotoimeen.

32 artikla

Siirtoluvan epääminen

1. Aluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysystä vastuussa oleva jäsenvaltio ei saa myöntää lupaa siirtoon, jos se katsoo siirron ennakoilmoituksen saatuaan, että
 - a) pyyntialuksella tai tonnikalarysällä, jonka on ilmoitettu pyytäneen kalat, ei ole riittävää kiintiötä;
 - b) pyyntialus tai tonnikalarysän haltija ei ole ilmoittanut kalamäärää asianmukaisesti tai kalamäärällä ei ole lupaa kasvatuskassiinsiirtoon tai määrää ei ole otettu huomioon mahdollisesti sovellettavan kiintiön käyttämiseksi;
 - c) pyyntialuksella tai tonnikalarysällä, jonka on ilmoitettu pyytäneen kalat, ei ole lupaa pyytää tonnikalaa; tai
 - d) hinausalusta, joka on ilmoitettu kalojen siirron vastaanottajaksi, ei ole merkitty 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun ICCAT:n rekisteriin kaikista muista kalastusaluksista (pyyntialuksia lukuun ottamatta), joilla on lupa harjoittaa tonnikalaan liittyvää toimintaa, tai sille ei ole asennettu satelliittiseurantajärjestelmää (VMS).
2. Jos siirtoon ei myönnetä lupaa,
 - a) pyyntialuksesta tai tonnikalarysystä vastuussa olevan jäsenvaltion on annettava vapauttamismääräys tapauksen mukaan pyyntialuksen päällikölle, tonnikalarysän haltijalle tai kalanviljelylaitoksen hoitajalle ja ilmoitettava heille, että siirtoon ei myönnetä lupaa ja että kalat on vapautettava mereen;
 - b) tapauksen mukaan pyyntialuksen päällikön, kalanviljelylaitoksen hoitajan tai tonnikalarysän haltijan on vapautettava kalat;
 - c) tonnikalan vapauttaminen on tehtävä liitteessä XI vahvistettuja menettelyjä noudattaen.

33 artikla

Valvonta videokameran avulla

1. Tonnikalaa siirtävän pyyntialuksen tai hinausaluksen päällikön, kalanviljelylaitoksen hoitajan tai tonnikalarysän haltijan on varmistettava, että siirtotoimia valvotaan vedenalaisen videokameran avulla, jotta siirrettävien kalojen määrä voidaan todentaa. Videotallennusta koskevien vähimmäisvaatimusten ja menettelyjen on oltava liitteen IX mukaisia.
2. Aluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysystä vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettut videotallenteet ovat ICCAT:n tarkastajien ja alueellisten tarkkailijoiden käytettävissä.
3. Aluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysystä vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettut videotallenteet ovat unionin tarkastajien ja kansallisten tarkkailijoiden käytettävissä.

4. Aluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet alkuperäisen videotallenteen korvaamisen, editoinnin tai muuntelun välttämiseksi.

34 artikla

ICCAT:n alueellisten tarkkailijoiden tekemät todennukset sekä tutkimuksen aloittaminen ja tekeminen

1. Jäljempänä 49 artiklassa ja liitteessä VII esitetyssä ICCAT:n alueellisessa tarkkailijaohjelmassa tarkoitetun pyyntialuksella tai tonnikalarysällä olevan ICCAT:n alueellisen tarkkailijan on kirjattava suoritettut siirtotoimet ja raportoitava niistä, tarkkailtava ja arvioitava siirrettyjä saaliita ja todennettava 31 artiklassa tarkoitettuun siirron ennakkolupa ja 36 artiklassa tarkoitettuun ICCAT:n siirtoilmoitukseen tehdyt merkinnät.
2. Jos ICCAT:n alueellisen tarkkailijan, asianomaisten valvontaviranomaisten ja/tai pyyntialuksen päällikön tai tonnikalarysän edustajan tekemien saalisarvioiden välillä on lukumääränä ilmaistuna yli 10 prosentin ero tai jos videotallenteen laatu tai selkeys ei ole riittävä tällaisten arviointien tekemiseksi, pyyntialuksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion on aloitettava tutkimus, joka on saatettava päätökseen ennen kuin kalat siirretään kalanviljelylaitoksella kasvatuskassiin tai joka tapauksessa 96 tunnin kuluessa tutkimuksen aloittamisesta. Kasvatuskassiinsiirtoa ei saa sallia eikä tonnikalasaalisasiakirjassa olevaa, pyyntiä käsittelevää kohtaa vahvistaa ennen kuin kyseisen tutkimuksen tulokset ovat selvillä.
3. Jos videotallenteen laatu tai selkeys ei kuitenkaan ole riittävä lukumäärän arvioimiseksi, toimija voi pyytää aluksen, tonnikalarysän tai kalanviljelylaitoksen lippuvaltion viranomaisia toteuttamaan uuden siirtotoimen ja esittämään vastaavan videotallenteen ICCAT:n alueelliselle tarkkailijalle.
4. ICCAT:n alueellinen tarkkailija saa allekirjoittaa ICCAT:n siirtoilmoituksen ainoastaan, jos hänen havaintonsa ovat ICCAT:n säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden mukaisia ja jos siirtoilmoituksen sisältämät tiedot vastaavat hänen havaintojaan, mukaan lukien 33 artiklan 1 kohdassa edellytetty sääntöjen mukainen videotallenne, sanotun kuitenkin rajoittamatta tarkastajan tekemiä todennuksia. Hänen on lisättävä ilmoitukseen nimenselvennyksensä ja ICCAT-numero.
5. ICCAT:n alueellisen tarkkailijan on myös tarkastettava, että ICCAT:n siirtoilmoitus toimitetaan hinausaluksen päällikölle taikka kalanviljelylaitoksen tai tonnikalarysän edustajalle.

35 artikla

Toimenpiteet kasvatuskassiin siirrettävän tonnikalan lukumäärän ja painon arvioimiseksi

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja toimet tutkiakseen tarkemmin, miten pyynti- ja kasvatuskassiinsiirtohetkellä voitaisiin paremmin arvioida niin tonnikalojen lukumäärää kuin painoa. Jäsenvaltioiden on raportoitava toteutetuista toimenpiteistä

vuosittain viimeistään 22 päivänä elokuuta komissiolle, joka toimittaa kyseiset raportit SCRS:lle.

36 artikla

Siirtoilmoitus

1. Pyynti- tai hinausaluksen päällikön, tonnikalarysän haltijan tai kalanviljelylaitoksen hoitajan on siirtotoimen lopuksi täytettävä liitteessä IV esitetyn mallin mukainen ICCAT:n siirtoilmoitus ja toimitettava se oman jäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.
2. Aluksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysästä, josta kyseinen siirto on peräisin, vastuussa olevan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on numeroitava siirtoilmoituslomakkeet. Numerointijärjestelmän on koostuttava jäsenvaltion kolmikirjaimisesta koodista, jonka jäljessä ovat vuoden ilmaisevat neljä numeroa ja kolme järjestysnumeroa, joita seuraa kolmikirjaiminen koodi "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
3. Alkuperäisen siirtoilmoituksen on seurattava siirrettävien kalojen mukana. Pyyntialuksen päällikön, tonnikalarysän haltijan, hinausaluksen päällikön tai kalanviljelylaitoksen hoitajan on pidettävä itsellään ilmoituksen jäljennös.
4. Siirtotoimet suorittavien alusten (hinausalukset mukaan lukien) päälliköiden on kirjattava toimintansa liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

37 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa annetaan 31–36 artiklan soveltamisalaan kuuluvia siirtotoimia koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

5 JAKSO

KASVATUSKASSIINSIIRTOTOIMET

38 artikla

Kasvatuskassiinsiirtolupa

1. Ennen kunkin kasvatuskassiinsiirtotoimen alkua on kiellettävä kuljetuskassien ankuroiminen 0,5 meripeninkulman sisällä kalanviljelylaitokselta.

2. Ennen kasvatuskassiinsiirtotoimea on kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoitettava pyyntialuksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle tai sopimuspuolelle kyseisen aluksen tai tonnikalarysän pyytämät määrät ja pyydettyä lupaa kasvatuskassiinsiirtoon.
3. Kasvatuskassiinsiirtotoimea ei saa aloittaa ilman ennakkolupaa, jonka antaa
 - a) pyyntialuksesta tai tonnikalarysästä vastuussa oleva sopimuspuoli tai jäsenvaltio; tai
 - b) kalanviljelylaitoksesta vastuussa oleva sopimuspuoli tai jäsenvaltio, jos tästä on sovittu asianomaisen jäsenvaltion / asianomaisten jäsenvaltioiden tai lippusopimuspuolen kesken.
4. Tapauksen mukaan pyyntialuksesta, kalanviljelylaitoksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion tai sopimuspuolen on myönnettävä tai evättävä lupa kasvatuskassiinsiirtoon yhden työpäivän sisällä pyynnön esittämisestä ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta. Jos vastausta ei saada yhden työpäivän kuluessa, kalanviljelylaitoksesta vastuussa oleva sopimuspuoli tai jäsenvaltio voi myöntää luvan kasvatuskassiinsiirtoon.
5. Tonnikala on siirrettävä kasvatuskassiin ennen 15 päivää elokuuta, jollei kalat vastaanottavasta laitoksesta vastuussa oleva jäsenvaltio tai sopimuspuoli esitä hyväksyttäviä perusteita. Tällaiset perusteet on toimitettava kasvatuskassiinsiirtoraportin mukana.

39 artikla

Kasvatuskassiinsiirtoluvan epääminen

1. Tapauksen mukaan pyyntialuksesta, tonnikalarysästä tai kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on evättävä lupa kasvatuskassiinsiirtoon, jos se katsoo 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot saatuaan, että
 - a) pyyntialuksella tai tonnikalarysällä, jonka on ilmoitettu pyytäneen kalat, ei ollut riittävää kiintiötä kattamaan kasvatuskassiin siirretyt tonnikalat;
 - b) pyyntialus tai tonnikalarysä ei ole ilmoittanut kalamäärää asianmukaisesti tai sitä ei ole otettu huomioon sovellettavan kiintiön laskemiseksi;
 - c) pyyntialuksella tai tonnikalarysällä, jonka on ilmoitettu pyytäneen kalat, ei ole lupaa pyytää tonnikalaa.
2. Jos lupaa kasvatuskassiinsiirtoon ei myönnetä, pyyntialuksesta vastuussa olevan jäsenvaltion tai sopimuspuolen on pyydettyä kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevaa jäsenvaltiota tai sopimuspuolta takavarikoimaan saaliit ja vapauttamismääräys antamalla vapauttamaan kalat.
3. Saatuaan vapauttamismääräyksen kalanviljelylaitoksen hoitajan on tehtävä vapautus liitteessä XI vahvistettujen säännösten mukaisesti.

40 artikla

Tonnikalasaalisasiakirjat

Kalanviljelylaitoksista vastuussa olevan jäsenvaltion on kiellettävä sellaisten tonnikalojen siirto kasvatuskassiin, joiden mukana ei ole ICCAT:n vaatimia asiakirjoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 640/2010³⁴ mukaisesti. Asiakirjojen on oltava tarkkoja ja täydellisiä sekä pyyntialuksista tai tonnikalarysistä vastuussa olevan sopimuspuolen tai jäsenvaltion viranomaisten vahvistamia ja validoimia.

41 artikla

Tarkastukset

Kalanviljelylaitoksista vastuussa olevien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tarkastaakseen kaikki kasvatuskassiinsiirtotoimet kalanviljelylaitoksissa.

42 artikla

Valvonta videokameran avulla

1. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että kasvatuskassiinsiirtotoimia valvotaan vedenalaisen videokameran avulla. Kustakin kasvatuskassiinsiirtotoimesta on tuotettava videotallenne liitteen IX säännösten mukaisesti.
2. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut videotallenteet ovat ICCAT:n tarkastajien ja alueellisten tarkkailijoiden käytettävissä.
3. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut videotallenteet ovat unionin tarkastajien ja kansallisten tarkkailijoiden käytettävissä.
4. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet alkuperäisen videotallenteen korvaamisen, editoinnin tai muuntelun välttämiseksi.

43 artikla

Tutkimusten aloittaminen ja tekeminen

1. Jos ICCAT:n alueellisen tarkkailijan, jäsenvaltion asianomaisten valvontaviranomaisten tai kalanviljelylaitoksen hoitajan tekemät tonnikalan lukumääränä ilmaistut arviot eroavat toisistaan yli 10 prosenttia, kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on aloitettava tutkimus yhteistyössä pyyntialuksesta tai tonnikalarysistä vastuussa olevan jäsenvaltion kanssa.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 640/2010, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, tonnikalaa (*Thunnus thynnus*) koskevasta saaliinkirjausohjelmasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1984/2003 muuttamisesta (EUVL L 194, 24.7.2010, s. 1).

2. Kaloja ei saa kerätä eikä tonnikalasaalisiasiakirjassa olevaa, kasvatusta käsittelevää kohtaa saa vahvistaa ennen kuin kyseisen tutkimuksen tulokset ovat selvillä.
3. Tutkimuksen suorittavat, kalanviljelylaitoksesta vastuussa oleva jäsenvaltio ja pyyntialuksesta tai tonnikalarysästä vastuussa oleva jäsenvaltio voivat käyttää muita saatavillaan olevia tietoja, mukaan lukien 44 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien tulokset, saattaakseen tutkimuksen loppuun.

44 artikla

Toimenpiteet ja ohjelmat kasvatuskassiin siirrettävän tonnikalan lukumäärän ja painon arvioimiseksi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava 35 artiklassa tarkoitettut tarvittavat toimenpiteet ja toimet.
2. Ohjelmalla, jossa käytetään stereokamerajärjestelmiä tai vastaavan tarkkuuden tarjoavia vaihtoehtoisia tekniikoita, on katettava 100 prosenttia kaikista kasvatuskassiinsiirtotoimista, jotta voidaan määrittää kalojen lukumäärä ja paino kussakin kasvatuskassiinsiirtotoimessa.
3. Ohjelma on toteutettava liitteessä X vahvistettuja menettelyjä noudattaen.
4. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on toimitettava ohjelman tulokset aluksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle ja komissiolle liitteessä X olevan B jakson mukaisesti. Komissio toimittaa tulokset ICCAT:n sihteeristölle toimitettaviksi ICCAT:n alueelliselle tarkkailijalle.
5. Jos ohjelman tulokset osoittavat, että kasvatuskassiin siirrettävän tonnikalan määrät eroavat määristä, jotka on ilmoitettu pyydytyksi ja siirrettyiksi, kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on aloitettava tutkimus yhteistyössä pyyntialuksesta tai tonnikalarysästä vastuussa olevan jäsenvaltion kanssa. Jos tutkimusta ei saada päätökseen 10 työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen tulosten ilmoittamisesta tai jos tutkimuksen tulos osoittaa, että tonnikalojen lukumäärä tai keskipaino ylittää pyydytyksi ja siirrettyiksi ilmoitetun määrän, pyyntialuksen tai tonnikalarysän lippusopimuspuolen tai -jäsenvaltion viranomaisen on annettava ylimenevien määrien osalta vapauttamismääräys liitteessä XI vahvistettuja menettelyjä noudattaen.
6. Liitteessä X olevan B jakson 3 kohdassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen on vapauttamisen jälkeen tapauksen mukaan käytettävä ohjelmasta johdetut määrät seuraaviin
 - a) määrittämään lopulliset saalisluvut, jotka on vähennettävä kansallisesta kiintiöstä
 - b) täyttämään kyseiset saalisluvut kasvatuskassiinsiirtoilmoituksiin ja tonnikalasaalisiasiakirjan asianomaisiin jaksoihin.
7. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on raportoitava kyseisten ohjelmien tuloksista vuosittain viimeistään 30 päivänä elokuuta komissiolle, joka toimittaa kyseiset raportit SCRS:lle.

8. Elävää tonnikalaa saa siirtää yhdestä kasvatuskassista toiseen kasvatuskassiin ainoastaan kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan valtion valvontaviranomaisten luvalla ja läsnäollessa.
9. Edellä 5 kohdassa ja 43 artiklassa tarkoitettu, aluksen/tonnikalarysän pyytämiksi ilmoitettujen määrien ja valvontakameroiden avulla todettujen määrien välinen 10 prosentin tai sitä suurempi ero katsotaan asianomaisen aluksen/tonnikalarysän tekemäksi mahdolliseksi sääntöjen noudattamatta jättämiseksi, ja jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tarkoituksenmukaisten jatkotoimien varmistamiseksi.

45 artikla

Kasvatuskassiinsiirtoraportti

1. Kalanviljelylaitoksesta vastuussa olevan jäsenvaltion on yhden viikon kuluessa kasvatuskassiinsiirtotoimen saattamisesta loppuun toimitettava liitteessä X olevassa B jaksossa esitetyt tiedot sisältävä kasvatuskassiinsiirtoraportti sille jäsenvaltiolle tai sopimuspuolelle, jonka aluksilla tai tonnikalarysillä asianomainen tonnikala pyydettiin, ja komissiolle. Raportissa on myös oltava tiedot, jotka sisältyvät kasvatuskassiinsiirtoilmoitukseen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1936/2001 4 b artiklassa ja liitteessä 1 a vahvistetulla tavalla. Komissio toimittaa tämän raportin ICCAT:n sihteeristölle.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kasvatuskassiinsiirtotoimea ei katsota loppuun saatetuksi ennen kuin mahdollinen käynnistetty tutkimus ja tapauksen mukaan vapauttamistoimi on saatettu loppuun.

46 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa annetaan 38–45 artiklan soveltamisalaan kuuluvia kasvatuskassiinsiirtotoimia koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

6 JAKSO

SEURANTA JA VALVONTA

47 artikla

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 9 artiklan 2 kohdan mukaisia aluksen seurantalaitetta koskevia velvoitteita sovelletaan kaikkiin hinausaluksiin, jotka on sisällytetty 19

artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun ICCAT:n alusrekisteriin, riippumatta niiden pituudesta.

2. Yli 15 metriä pitkien kalastusalusten, jotka kuuluvat tämän asetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ICCAT:n pyyntialusrekisteriin tai 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun ICCAT:n rekisteriin muista aluksista, on aloitettava VMS-tietojen toimittaminen ICCAT:lle vähintään 15 päivää ennen kalastuskausien alkua ja jatkettava tietojen toimittamista vähintään 15 päivää kalastuskausien päättymisen jälkeen, jollei komissiolle lähetetä etukäteen pyyntöä aluksen poistamiseksi ICCAT:n alusrekisteristä.
3. Valvontaa varten ei pyyntialuksilta, joilla on lupa kalastaa aktiivisesti tonnikalaa, lähetettävien VMS-tietojen toimittamista saa keskeyttää alusten ollessa satamassa, ellei käytössä ole preijausjärjestelmää.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksenseurantakeskukset toimittavat komissiolle ja sen nimeämälle elimelle reaaliaikaisesti ja ”https data feed” -formaattissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta saadut VMS-viestit. Komissio lähettää kyseiset viestit sähköisesti ICCAT:n sihteeristölle.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) niiden lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta saadut VMS-viestit toimitetaan komissiolle vähintään joka toinen tunti, kun alukset toimivat Itä-Atlantilla ja Välimerellä;
 - b) jos VMS-järjestelmään tulee tekninen vika, niiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten muulla tavoin lähettämät asetuksen (EU) N:o 404/2011 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanotetut viestit toimitetaan komissiolle 24 tunnin kuluessa viestien saapumisesta niiden kalastuksenseurantakeskuksiin;
 - c) komissiolle toimitetut viestit numeroidaan järjestysnumeroin (ja yksilöllisin tunnistein) päällekkäisyyksien välttämiseksi;
 - d) komissiolle toimitetut viestit ovat asetuksen (EU) N:o 404/2011 24 artiklan 3 kohdan mukaisia.
6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikkia niiden tarkastusalusten käyttöön annettuja viestejä käsitellään luottamuksellisesti ja että ne rajoitetaan merellä tehtäviin tarkastustoimiin.

48 artikla

Kansallinen tarkkailijaohjelma

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallinen tarkkailijaohjelma kattaa tonnikalaa aktiivisesti kalastavien alusten osalta ainakin:
 - a) 20 prosenttia sen pelagisista troolareista (yli 15 m);
 - b) 20 prosenttia sen pitkäsiima-aluksista (yli 15 m);

- c) 20 prosenttia sen vapapyydyksiä käyttävistä aluksista (yli 15 m);
 - d) 100 prosenttia hinausaluksista;
 - e) 100 prosenttia toimista, kun kalaa kerätään tonnikalarysistä.
2. Jäsenvaltioiden on annettava kansallisille tarkkailijoille virallinen henkilöllisyysasiakirja.
3. Kansallisen tarkkailijan tehtävänä on erityisesti
- a) seurata, että kalastusalukset ja tonnikalarysät toimivat tämän asetuksen mukaisesti;
 - b) kirjata kalastustoimet ja raportoida niistä; tässä yhteydessä on annettava muun muassa seuraavat tiedot:
 - i) saaliin määrä (sivusaalis mukaan luettuna), myös eri lajien kohtelu, esimerkiksi aluksella pitäminen tai pois heittäminen elävänä tai kuolleenä;
 - ii) pyyntialue pituus- ja leveyskoordinaatein;
 - iii) pyyntiponnistuksen mittaus (esimerkiksi nostojen tai koukkujen lukumäärä), kuten se on määriteltä eri pyydyksiä koskevassa ICCAT:n käsikirjassa;
 - iv) saaliin pyyntipäivä;
 - c) tarkkailla ja arvioida saaliita sekä todentaa kalastuspäiväkirjaan tehdyt merkinnät;
 - d) tarkkailla ja kirjata aluksia, jotka mahdollisesti kalastavat ICCAT:n säilyttämistoimenpiteiden vastaisesti.
4. Lisäksi kansallisen tarkkailijan on tehtävä tieteellistä työtä, kuten kerättävä SCRS:n ohjeiden perusteella ICCAT:n määrittelemiä tehtävän II mukaisia tietoja, kun ICCAT sitä pyytää.
5. Edellä olevan 1–4 kohdan täytäntöönpanon osalta jäsenvaltioiden on myös
- a) varmistettava kansallisten tarkkailijoiden edustava ajallinen ja alueellinen läsnäolo aluksilla ja tonnikalarysillä sen takaamiseksi, että komissio saa riittävät ja asianmukaiset tiedot saaliista, pyyntiponnistuksesta ja muista tieteellisistä ja hallinnollisista näkökohdista, ottaen huomioon laivastojen ja kalastusten erityispiirteet;
 - b) varmistettava, että tiedonkeruuprotokollat ovat luotettavat;
 - c) varmistettava, että kansalliset tarkkailijat on asianmukaisesti koulutettu ja hyväksytty ennen kuin he aloittavat toimintansa;

- d) varmistettava, että yleissopimusalueella kalastavien alusten ja tonnikalarysien toiminnalle aiheutuu mahdollisimman vähän häiriötä, siinä määrin kuin se on käytännössä mahdollista.
6. Jäsenvaltion tarkkailijaohjelmassa kerätyt data ja tiedot on toimitettava vuosittain komissiolle viimeistään 15 päivänä heinäkuuta. Komissio toimittaa datan ja tiedot tapauksen mukaan SCRS:lle ja ICCAT:n sihteeristölle.

49 artikla

ICCAT:n alueellinen tarkkailijaohjelma

1. Unionissa sovelletaan tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistettua ja liitteessä VII tarkennettua ICCAT:n alueellista tarkkailijaohjelmaa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ICCAT:n alueellinen tarkkailija on läsnä
 - a) kaikilla kurenuotta-aluksilla, joilla on lupa pyytää tonnikalaa;
 - b) aina, kun tonnikalaa siirretään kurenuotta-aluksilta;
 - c) aina, kun tonnikalaa siirretään tonnikalarysistä kuljetuskasseihin;
 - d) aina, kun tonnikalaa siirretään kasvatuskasseihin kalanviljelylaitoksilla;
 - e) aina, kun tonnikalaa kerätään kalanviljelylaitoksilla.
3. Kurenuotta-aluksille, joilla ei ole ICCAT:n alueellista tarkkailijaa, ei ole lupaa kalastaa tonnikalaa tai harjoittaa tonnikalankalastukseen liittyvää toimintaa.
4. Kalanviljelylaitoksista vastuussa olevien jäsenvaltioiden on varmistettava, että ICCAT:n alueellinen tarkkailija on läsnä kaikkien kasvatuskassiinsiirtotoimien aikana ja aina kun kalaa kerätään asianomaisilta kalanviljelylaitoksilla.
5. ICCAT:n alueellisen tarkkailijan tehtävänä on erityisesti
 - a) tarkkailla ja seurata, että kalastus- ja kasvatustoimet noudattavat asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklaa, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklaa ja tämän asetuksen säännöksiä;
 - b) allekirjoittaa tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitetut ICCAT:n siirtoilmoitukset, tämän asetuksen 45 artiklassa tarkoitetut kasvatuskassiinsiirtoraportit sekä tonnikalasaalisasiakirjat, jos tarkkailija katsoo, että asiakirjojen sisältämät tiedot vastaavat hänen havaintojaan;
 - c) tehtävä tieteellistä työtä, esimerkiksi otettava ICCAT:n vaatimuksesta näytteitä SCRS:n ohjeita noudattaen.
6. Lippujäsenvaltion on varmistettava, etteivät alusten päälliköt, miehistö taikka kalanviljelylaitoksen, rysän tai aluksen omistajat ICCAT:n alueellisen tarkkailijan suorittaessa tehtäviään estä eivätkä uhkaile häntä, sekaannu hänen toimintaansa tai vaikuta siihen eivätkä lahjo tai yritä lahjoa häntä.

7 JAKSO

TARKASTUKSET JA RISTIINTARKASTUKSET

50 artikla

ICCAT:n yhteinen kansainvälinen tarkastusjärjestelmä

1. Unionissa sovelletaan liitteessä VIII vahvistettua ICCAT:n yhteistä kansainvälistä tarkastusjärjestelmää.
2. Jäsenvaltioiden, joiden kalastusaluksilla on lupa kalastaa tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä, on nimettävä tarkastajat ja tehtävä ICCAT:n järjestelmän mukaisia tarkastuksia merellä.
3. Jos enemmän kuin 15 jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa kalastusalusta harjoittaa milloin tahansa tonnikalan kalastustoimintaa yleissopimusalueella, kyseisellä jäsenvaltiolla on oltava käytössään tarkastusalus, joka suorittaa tarkastuksia ja valvontaa merellä yleissopimusalueella koko sen ajan, jonka kyseiset alukset ovat alueella. Kyseinen velvoite katsotaan täytetyksi, jos jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä tarkastusaluksen käytössä tai jos yleissopimusalueella on käytössä unionin tarkastusalus.
4. Komissio tai sen nimeämä elin voi osoittaa ICCAT:n järjestelmään unionin tarkastajia.
5. Komission tai sen nimeämän elimen on sovittava yhteen valvonta- ja tarkastustoimet unionissa. Se voi laatia yhteistyössä kyseisten jäsenvaltioiden kanssa yhteisiä tarkastusohjelmia, joiden avulla unioni voi täyttää ICCAT:n järjestelmän mukaiset velvollisuutensa. Niiden jäsenvaltioiden, joiden kalastusalukset harjoittavat tonnikalan kalastusta, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden ohjelmien täytäntöönpanon helpottamiseksi erityisesti tarvittavien aineellisten ja henkilöresurssien osalta sekä niiden ajanjaksojen ja maantieteellisten alueiden osalta, jolloin ja joilla resursseja käytetään.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä huhtikuuta niiden tarkastajien ja tarkastusalusten nimet, jotka ne aikovat nimetä ICCAT:n järjestelmään kyseisen vuoden aikana. Näiden tietojen avulla komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suunnitelman unionin osallistumisesta ICCAT:n järjestelmään kunakin vuonna sekä toimittaa tämän suunnitelman ICCAT:n sihteeristölle ja jäsenvaltioille.

51 artikla

Tarkastussuunnitelmien toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä tammikuuta toimitettava tarkastussuunnitelmansa komissiolle. Tarkastussuunnitelmat on laadittava noudattaen seuraavia:
 - a) tarkastustoiminnan tavoitteet, ensisijaiset kohteet, menettelyt ja vertailuarvot, jotka esitetään asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti

vahvistetussa Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalan erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa;

- b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklan mukaisesti laadittu Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalan kansallinen valvontaohjelma.
2. Komissio kokoaa kansalliset tarkastussuunnitelmat ja sisällyttää ne unionin tarkastussuunnitelmaan. Komissio toimittaa tarkastussuunnitelman ICCAT:n sihteeristölle ICCAT:n vahvistettavaksi yhdessä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa.

52 artikla

Tarkastukset rikkomustapauksissa

1. Lippujäsenvaltion on toteutettava 2 kohdan mukaiset toimet, kun sen lipun alla purjehtiva alus
- a) ei ole täyttänyt 23 ja 24 artiklassa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuutta; tai
 - b) on rikkonut säännöksiä, jotka vahvistetaan tässä asetuksessa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 89–93 artiklassa tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa.
2. Lippujäsenvaltion on varmistettava, että fyysinen tarkastus tapahtuu lippujäsenvaltion satamissa sen viranomaisen valvonnassa tai että sen tekee muu lippujäsenvaltion nimeämä henkilö, jos alus ei ole jossakin lippujäsenvaltion satamassa.

53 artikla

Ristiintarkastus

1. Jäsenvaltioiden on todennettava – myös tarkastusraportteja, tarkkailuraportteja ja VMS-tietoja käyttäen – että niiden kalastusalukset ovat toimittaneet kalastuspäiväkirjansa ja että kalastuspäiväkirjoihin, siirto- tai jälleenlaivausasiakirjoihin ja tonnikalasaalisasiakirjoihin on kirjattu asianmukaiset tiedot asetuksen (EY) N:o 1224/2009 109 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkia saaliiden purkamisia, jälleenlaivaamisia tai kasvatuskassiinsiirtoja koskevia ristiintarkastuksia kalastusalusten kalastuspäiväkirjaan tai siirto- tai jälleenlaivausilmoitukseen lajeittain kirjattujen määrien ja purkamisilmoitukseen tai kasvatuskassiinsiirtoilmoitukseen ja mihin tahansa muuhun asiaa koskevaan asiakirjaan, kuten kauppalaskuun ja/tai myynti-ilmoitukseen, kirjattujen määrien välillä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 109 artiklan mukaisesti.

8 JAKSO

KAUPAN PITÄMINEN

54 artikla

Kaupan pitämistä koskevat toimenpiteet

1. Kielletään sellaisten Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalojen kauppa, purkaminen, tuonti, vienti, kassiin lihotettavaksi tai kasvatettavaksi siirto, jälleenvienti ja jälleenlaivaus unionissa, joiden mukana ei ole tarkkoja, täydellisiä ja todennettuja asiakirjoja, jotka vaaditaan tässä asetuksessa, asetuksessa (EU) N:o 640/2010 ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1936/2001 4 b artiklassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009, asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013³⁵ säännösten soveltamista.
2. Itä-Atlantilta ja Välimereltä pyydetyn tonnikalan unionissa tapahtuva kauppa, tuonti, purkaminen, kassiin lihotettavaksi tai kasvatettavaksi siirto, jalostaminen, vienti, jälleenvienti ja jälleenlaivaaminen on kielletty, jos
 - a) tonnikala pyydettiin kalastusaluksilla tai tonnikalarysillä, joista vastuussa olevalla valtiolla ei ole ICCAT:n hoito- ja säilyttämistoimenpiteiden mukaista Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalaa koskevaa kiintiötä, saalisrajaa tai myönnettyä pyyntiponnistusta, tai
 - b) tonnikala pyydettiin kalastusaluksella tai tonnikalarysillä, jonka oma kiintiö tai josta vastuussa olevan valtion kalastusmahdollisuudet oli käytetty loppuun saaliin saantihetkellä.
3. Tonnikalan unionissa tapahtuva sellainen kauppa, tuonti, purkaminen, jalostaminen ja vienti lihotus- tai kasvatuslaitoksilta, joka ei ole 1 kohdassa tarkoitettujen asetusten mukaista, on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009, asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ja asetuksen (EU) N:o 1379/2013 säännösten soveltamista.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

55 artikla

Arviointi

Jäsenvaltion on toimitettava vuosittain viimeistään 15 päivänä syyskuuta komissiolle yksityiskohtainen raportti tämän asetuksen täytäntöönpanosta kyseisessä jäsenvaltiossa.

³⁵

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

Jäsenvaltioilta saamiensa tietojen perusteella komissio toimittaa vuosittain viimeistään 15 päivänä lokakuuta ICCAT:n sihteeristölle yksityiskohtaisen raportin ICCAT:n suosituksen 14-04 täytäntöönpanosta.

56 artikla

Rahoitus

Tonnikalan monivuotinen elvytyssuunnitelma Itä-Atlantilla ja Välimerellä katsotaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklassa tarkoitetuksi monivuotiseksi suunnitelmaksi.

57 artikla

Muutoksiin sovellettava menettely

1. Sikäli kuin se on tarpeellista ja jotta tonnikalan elvytyssuunnitelmaa koskevien nykyisten säännösten muutokset voidaan sisällyttää unionin lainsäädäntöön niin, että niistä tulee unionia sitovia, komissio voi muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia 58 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä.

58 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen muutosten osalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 57 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 57 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 57 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

59 artikla

Täytäntöönpano

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

60 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 302/2009.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

61 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja